

UITNODIGING

**CCA-regio's:
Barneveld, Bennekom en Utrecht Oost**

Thema bijeenkomst

WOENSDAG 24 oktober 2018

Thema: AANBID JE JE WERK?

Aan de hand van Manna 763 willen we dit seizoen beginnen en over dit onderwerp samen nadenken en doorpraten.

Dit onderwerp hebben we gekozen met het oog op de naderende dankdag.

Zoals u hieronder kunt zien komen we samen op een nieuwe locatie. We hebben Bosch Beton bereid gevonden om gebruik te mogen maken van hun accommodatie, waar we heel blij mee zijn.

Bart Boon leidt de bijeenkomst.
Er is ook ruimte voor ontmoeting.

De bijeenkomst wordt gehouden bij:

Familie G. van den Bosch,

Wesselseweg 132

3774 RL KOOTWIJKERBROEK

Aanvang 20.00 uur. Inloop vanaf 19.45 uur

U bent van harte welkom!

Jan Visser, PR werkgroep CCA telefoon 0318-482569

MANNA 763: AANBID JE JE WERK?

Werk is wat we doen, maar is het ook wie we echt zijn? Er bestaat een algemene neiging om veel van onze identiteit te ontlenen aan ons beroep. Vaak als men iemand ontmoet, is de eerste vraag die we stellen (of aan ons gesteld wordt), “Wat voor een werk doe je?”. Dit is een goede vraag in veel situaties, maar niet om te bepalen wie we zijn – of hoe we anderen zien. Het kan heel gemakkelijk dat we werk verwarren met aanbidding.

Het engelse woord voor aanbidden “Worship” komt van “worth-ship” – dat wat de meeste “waarde” heeft in onze ogen in de vorm het krijgen van onze aandacht en adoratie. Werk is belangrijk, maar is het het waard om al onze tijd, energie en andere bronnen aan te geven ten koste van al het andere?

Omdat ik zelf workaholic was, en er nog mee worstel soms, kan ik dit dilemma begrijpen. Eerder in mijn leven zou ik zo opgaan in wat ik aan het doen was, dat ik de balans in mijn leven verloor. Ik moet nog steeds op mijn hoede zijn voor deze verleiding; ik heb gevraagd of anderen er met mij op willen toezien dat mijn leven goed in balans blijft.

In Genesis 3 leren we dat, beginnende met Adam, iedereen moet werken voor de kost. Sommigen zien dit als een vloek, denkende dat het leven beter zou zijn zonder te hoeven werken. Daarentegen geloof ik dat het werk een patroon geeft voor een betekenisvol leven. Ik heb werk altijd goed en verkwikkend gevonden en dat het veel voldoening geeft. In Genesis 3:19, zegt God, “In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit

genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.” Dit is misschien niet de boodschap die je wilt horen, maar het is wel de alledaagse realiteit.

Het werk van onze handen kan voldoening geven, maar het kan ons ook overnemen – een val waartegen we op onze hoede moeten zijn. De Bijbel leert ons dat er een tijd is voor werk en een tijd voor rust. Prediker 3:1-8 vertelt ons, “Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel. Er is een tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven; een tijd om te planten en een tijd om het geplante uit te trekken.....een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen...een tijd om stenen weg te werpen en een tijd om stenen te verzamelen...een tijd om te zoeken en een tijd om verloren te laten gaan....”

Zelfs God heeft een tijd om te werken en een tijd om te rusten. Genesis 2:2-3 zegt, “Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.”

Het werk van God's handen, wat Hij gecreëerd heeft, is ontzagwekkend. Op onze eigen manier willen wij ook iets van waarde creëren dat blijvend is. Als we een taak goed hebben volbracht, dan kunnen we terugkijken en zien dat het goed is, net zoals God dat deed. In Prediker 5:18-20, concludeert Solomon dat werk “een gave van God” is en ons “blijdschap van hart” geeft. Daarom zei hij in Prediker 9:10, “Alles wat uw hand vindt om te doen, doe dat naar uw vermogen, want er is geen werk, geen overleg, geen kennis of wijsheid in het graf, waar u naartoe gaat.” Er is hier een zekere haast; we moeten het werk dat God ons heeft gegeven op acht slaan, terwijl we nog steeds de tijd hebben om dat te kunnen doen.

Tegelijkertijd moeten we de confrontatie aangaan met de mogelijkheid dat we ons werk zijn gaan aanbidden. We kunnen zo op ons werk gericht zijn, dat dat onze god geworden is. Dit is de reden dat God ons Zijn eerste gebod gaf in Exodus 20:3. Hij zei: “U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.” Dit omvat ook ons werk.

Eén van mijn favoriete passages in de Bijbel is Kolossenzen 3:23-24, dat ons eraan herinnert: “En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus.” Werk is wat we doen, maar niet wie we zijn. Voor God is het veel belangrijker wie we zijn en Zijn relatie met ons.

Vragen ter overdenking of discussie:

In welke mate is je werk deel van hoe je denkt over jezelf, wie je bent in je eigen ogen en in de ogen van anderen?

Aanbid je je werk, tenminste soms? Als dat nu niet zo is, is er een tijd geweest dat je worstelde met de verleiding om je werk belangrijker te maken (aanbidden) dan al het andere?

Waarom kan het makkelijk zijn om je werk tot een god te maken? Hoe vaak hebben we dit al gezien in ons eigen leven of in het leven van anderen?

Op welke manier kunnen we een redelijke balans bewerkstelligen en houden tussen ons werk, andere gebieden van ons leven en – in het bijzonder onze aanbidding en dienstbaarheid aan God.

Als je een Bijbel hebt en meer over dit onderwerp wilt lezen, kijk dan eens naar de volgende gedeeltes: Spreuken 16:1-3; 1 Korinthiërs 3:12-15; 10:31; Epheziërs 4:15-16; 1 Thessaloniërs 5:12-14

Verzonden door CCA Nederland op 16-6-2018